

Přípravná modlitba, která se může říkat každý den.

Nejsvětější Matko Boží a Matko, milosrdenství, přicházíme k tobě a k tvému božskému Synu, abychom ti projevili svou úctu, velebili tě svými ústy a darovali ti své srdce. Vypros nám milost, aby tvůj Syn osvítil naši mysl, očistil naši duši a roznítil naši vůli, abychom ti mohli hodně obětovat tuto svou pobožnost k větší slávě Boží, ke tvé cti a k prospěchu našich duší. Amen.

Den jedenáctý

Rozjímání o počtu zavržených.

Obrať oči, má duše, tam dolů do pekla, a pozoruj, kolik zavržených tam je, kteří tam přišli dříve, než Ježíš Kristus přišel na tento svět. Neznáme tajemné cesty Boží milosti a nemůžeme rozhodovat o spasení, nebo zavržení svých bližních, neboť milosrdenství Boží je nesmírné. Ale soudíce svým lidským soudem, soudíme o tom, co asi se stalo a stává, jestliže Boží milosrdenství, nám docela utajeným způsobem, nepodalo neb nepodává hříšníkům ruku. Viz tedy, má duše, očima lidského úsudku ony nešťastníky v pekle: Ten tam, to je Kain – ze dvou bratří jeden spasen, druhý zavržen. A to veliké množství tam na tom místě, to jsou duše lidí, kteří žili za času potopy: vyjímaje jednu rodinu, ostatní snad téměř všichni jsou zavrženi. A ti druzí? To jsou obyvatelé Sodomy a Gomory. A tamhle zase jsou modláři z rozmanitých národů: Egypťané, Amalečané, Kananejští, Asyrští, Řekové, Římané ... A co lid vyvolený, co, Izraelité, co zavržených je také z nich!

Pozoruj potom zavržené za dob Kristova pobývání na zemi. Co pohanů, kteří se nechtěli obrátit, co filosofů, zatvrzelých ve své učené pýše, kolik Izraelitů, kteří ho pronásledovali! Co je v té propasti duší, které kdysi hovořily s Ježíšem Kristem, které viděly jeho zázraky, stýkaly se s ním! Je tam kál Herodes, je tam Jidáš, uředník Páně; je tam lotr, jenž umírá po jeho boku.

Pozoruj konečně také ty, kteří byli zavrženi po jeho příchodu na tento svět. Viz, kolik je tam duší, které odmítali Evangelium, slepých k zázrakům, pronásledujících církev; jsou mezi nimi římské císařové z prvních tří století, slavní řečníci, učenci, básníci, jichž jméno se ozývalo po celém vzdělaném světě. Viz, co je tam katolíků přes to, že měli víru, že se jim dostávalo od Boha vnuknutí, že slýchali kázání, že užívali svátostí. Viz, co je tam panovníků, kněží, biskupů a řeholníků! A nyní, zatím co o tom rozjímám, co duší snad padá do pekla.

Ach, má duše, buď živa třeba i s malým zástupem pravých a dobrých křesťanů, chceš-li s tím malým zástupem být spasena.

Příklad: Jak pilně se Panna Maria přičiňuje, aby se počet zavržených nerozmnožoval, to názorně ukazuje tento příběh. Jistý jinoch, jménem Romuald, uctíval Matku Boží s obzvláštní zbožností, a jeho rodiče, bohatí a počestní lidé a majitelé velkého obchodu, měli z něho upřímnou radost. Ale potom se dostal

do špatné společnosti, zamiloval si karban a tím se stalo, že zapomínal na své nejsvětější povinnosti. Ve dvaceti letech úplně osiřel a tu se zdálo, že se opět polepší, snad také proto, že nyní sám se musel starat o obchod. Pojal za ženu dívku z velmi dobré rodiny. Ale opět špatná společnost, a tentokráte horší než dříve, jej zavedla na špatné cesty, tak že nakonec opustil svou hodnou manželku a odebral se do jiného města. Jeho žena se těžce rozstonala, přijala svaté svátosti jakožto přípravu na smrt a ve svých bolestech stále myslila na svého manžela a vroucně prosila Matku Boží, aby mu vymohla milost obrácení. V modlitbě jí přišlo vnuknutí, aby oznámila svému manželovi, jak se jí daří. Třesoucí se rukou a s očima plnými slz napsala mu těchto několik řádek: Prosím tě, přijď mne navštívit. Je to má poslední prosba, chystám se odejít z tohoto světa a ráda bych tě ještě spatřila. Bude ti to obětí, ale pomysli si, že to je poslední oběť. – Její lístek otrásl zatvrzelým hříšníkem, takže pospíšil k umírající ženě. Nalezl u ní kněze, ona sama měla oči zavřené a z hrdla se ozývalo smrtelné chroptění. Romuald padl u jejího lože na kolena, vzal její stydnoucí ruku do svých a líbaje ji, prosil za odpuštění. Umírající otevřela oči, na jejích rtech se objevil blažený úsměv, poslední silou se trochu nadzdvihla a řekla mu: „Polepši se.“ To bylo poslední její slovo, neboť v téže chvíli dodýchala. Oči zůstaly otevřeny, a zdálo se, že se dívají na něco v pozadí světnice. Romuald se tam otočil a spatřil obraz nejsvětější Panny. Nemohl déle přemáhat svého pohnutí. Rozpomenul se, jak zbožně kdysi za dob své mladosti ctíval Matku Boží, obrátil se k ní nyní znova vroucí modlitbou, litoval svých hříchů a povstal se země jako nový, upřímně obrácený člověk.

K y t i č k a : Dej si pozor, abys dnes nikomu neučinil žádnou nepříjemnost, a jestliže někdo tobě nějakou způsobí, přijmi ji trpělivě.

S l u ž b a : Umiň si, že budeš nejsvětější Pannu po všechen svůj život uctívat, aby tě Matka Boží svým mocným prostřednictvím zachránila od pekelných muk.

